

XXV TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js 55:6-9)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Otsige Issandat, kuni ta on veel leitav, hüüdke teda, kuni ta on lähedal. Jumalatu jätku oma tee ja nurjatu mees oma mõtted, ning pöördugu Issanda poole, siis tema halastab; ja meie Jumala poole, siis tema annab paljugi andeks. “Sest minu mõtted ei ole teie mõtted, ja minu teed ei ole teie teed,” ütleb Issand. “Nii kui taevad on kõrgel üle maa, nõnda on minu teed kõrgemal kui teie teed, ja minu mõtted kõrgemal kui teie mõtted.”

See on Issanda Sõna.

(Vastulaul Ps 145:2-3. 8-9. 17-18 R:18)

R: Issand on ligi kõigile, kes teda appi hüüavad.

Ma tänan sind igal päeval,
kiidan sinu nime ikka ja igavesti.
Issand on suur ja kõrgekskiidetav,
uurimatu on tema suurus.

R:

Issand on armuline ja halastaja,
kannatlik ja suur oma helduse poolest.
Issand on hea kõigile
ja tema halastus on üle kõigi ta tegude.

R:

Issand on õige kõigil oma teedel
ja helde kõigis oma tegudes.
Issand on ligi neile, kes teda appi hüüavad,
kõigile, kes teda tõemeeles appi hüüavad.

R:

(Teine lugemine Fi 1:20-24.27a)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast filiplastele:

Vennad, ma ootan ja loodan pikisilmi, et ma ei jää milleski häbisse. Nagu alati, nii ka nüüd on Kristus minu ihus ülistatud, ükskõik, kas ma elan või suren. Jah, elu on mulle Kristus ja surm on võit. Kui ma aga peaksin edasi elama, tähendab see mulle viljakandvat tööd. Mille ma peaksin valima? Ma ei tea. Ma olen aina kahevahel: ma igatsen siit lahkuda ja olla Kristuse juures, sest seal on võrratult parem. Teie jaoks oleks ometi parem, kui ma jääksin siia. Aga teie elage Kristuse evangeeliumi vääriliselt.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ap 16:14)

Halleluuja. Issand, ava meie süda
kuulama kõike, mida Sinu Poeg meile räägib. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 20:1-16a)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus rääkis oma jüngritele tähendamissõna: “Taevariik on majaisanda sarnane, kes läks varahommikul välja palkama päevatöölisi oma viinamäele. Ja kui ta oli töölistega päevapalga kokku leppinud, läkitas ta nad oma viinamäele. Ja kui ta läks välja kolmandal tunnil, nägi ta teisi turul jõude seismas, ning ta ütles neilegi: “Minge mu viinamäele, ja ma maksan teile palga, mis iganes seda väärt on.” Ja nemad läksid. Samamoodi läks ta välja ka kuuendal ja üheksandal tunnil ja tegi nõndasamuti. Aga kui ta üheteistkümnendal tunnil välja läks, leidis ta veel mõned, kes seisisid, ja ütles neilegi: “Miks te seisate siin kogu päeva jõude?” Nemad vastasid talle: “Meid ei ole keegi palganud.” Ja tema ütles neile: “Minge teiegi mu viinamäele.”

Aga kui õhtu kätte jõudis, ütles viinamäe isand oma valitsejale: “Kutsu töölised ja maksa välja nende palk, viimastest kuni esimesteni välja.” Ja üheteistkümnendal tunnil palgatud tulid ja said igaüks ühe teenari. Kui järg jõudis esimeste kätte, arvasid nemad, et neile makstakse rohkem, aga nemadki sai igaüks ühe teenari. Ja kui nad olid saanud, siis nad nurisesid majaisanda vastu: “Need, viimased, tegid ainult ühe tunni tööd, aga sina maksad neile sama palga kui meile, kes me oleme talunud päeva koormat ja lõõska?” Aga isand vastas neile ja ütles: “Sõber, ma ei tee sulle ülekohut! Kas sa ei leppinud siis minuga kokku ühe teenari peale päevapalgaks? Võta oma palk ja mine oma teed, aga sellele viimasele tahan mina anda nõnda kui sinulegi! Kas ma ei tohi siis enese omaga teha seda, mida ma tahan? Või on sinu silm sellepärast kade, et ma hea olen?” Nõnda saavad viimased esimesteks ja esimesed viimasteks.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord ühe rahvusvahelise suurkontserni koosolekul pidid selle osakondade juhid peadirektorile oma saavutustest aru andma. Üldiselt valitses rõõmus meeleolu, firmal oli viimasel ajal hästi läinud. Teiste hulgast torkas aga silma ühe osakonna juhataja, kes nähtavalt närvises ja higistas. Kui aruandmise järg temani jõudis, pidi ta tunnistama, et tema üksus on kõigist pingutustest hoolimata töötanud suure kahjumiga.

Kontserni peadirektor kuulas aruande külma näoga ära ja teatas siis hoolimatult: “Jah, nii see pidigi olema: teie juhitud filiaali ülesanne oli luua riigile mulje, nagu oleksid kõik siin maha müüdnud tooted valmistatud koha peal; tegelikult aga müüsimise nende pähe kümme korda rohkem maksuvabades riikides toodetut – ja oleme kasumis.”

Pealnäha on kõik lihtne: vara tööle, hilja voodi, nõnda rikkus majja toodi. Tegelikult on aga suure rikkuse taga pahatihti mingid petuskeemid, altkäemaksud ja kavaldamised. Ootamatult võime me leida end nii petjate kui petetute rollist. Mis aga veelgi hullem: vahel oleme ise päris nende killas, kes teevad teadlikult teistele kurja.

Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, kui lugeda tänast evangeeliumi tähelepanelikult, siis jääb sellest hinge üsna segane tunne. Majaisand käis päeva jooksul mitu korda turuplatsil endale töölisi palkamas. Kõik oleks ju lihtne, kui poleks olnud seda möödaminnes pillatud lauset viimastele, üheteistkümnendal tunnil palgatuile: “Miks te seisate siin kogu päeva jõude?” Nemad vastasid talle: “Meid ei ole keegi palganud.”

Ah et seisid kogu päeva jõude?! Aga miks ta neid siis ise kohe hommikul ei palganud, kui nad olid tõesti kogu päeva, see tähendab ka juba varastel tundidel seal seisnud? Mis õigusega tuli majaisand tänitama nende kallal, keda ta hommikul selsamal turuplatsil ilmselt nägema pidi ja oleks võinud nemadki oma viinamäele saata, keda ta aga siis millegipärast kaasa ei kutsunud? Miks ei värvanud majaisand kohe varahommikul piisaval arvul töötegijaid?

Üsna veidrana on kujutatud ka palga maksmise protsessi, mis oli korraldatud nii, et kogu päeva töötanud inimesed pidid kohe kindlasti teada saama, kui palju üheteistkümnendal tunnil palgatutele maksti, et neil oleks tingimata põhjust pahameeleks ja nurinaks. Ja üldse: paistab, et majaisanda jaoks ei ole töö tema viinamäel esmatähtis, vaid tegu oleks justkui mingi “Töö” nimelise

näitemängu lavastamisega. Ohh... tundub, et taevariigis on nii mõndagi, millest on inimesel võimatu aru saada.

Armsad õed ja vennad, tähendamissõna töötajajaist viinamäel viitab asjaolule, et igavene õndsus, mille sümboliks on siin päevapalk, ei ole osadeks jagatav. Nii nagu puudub võimalus, et keegi on “natuke lapseootel”, samamoodi ei saa ilmselt keegi “pooleldi või veerandiku võrra õndsaks saada”. Kuid tänase evangeeliumi põhjal on mõistetav, miks loodavad inimesed vähem Jumala õiglusele ja rohkem Jumala armule, ja miks üritavad nad sokutada end viimaste hulka tema viinamäel, et saada vähese töö ees suurt palka.

Samas ei jäta tähendamissõna varjule sedagi, et töö sai tehtud peamiselt nende tööliste poolt, kes palgati varahommikul ja kolmandal tunnil, ning ausate tööinimeste lohutuseks jääb üle vaid nentida, et oma kokkulepitud palgast nad ilma ei jäänud. Hea seegi.

Mis teha, Jeesus on ju ise õpetanud, et viimased saavad esimesteks. Ja me näeme paraku juba praegu, et see on ikka päris tõsi... Siin maailmas ongi nii, et viimastest esimesteks – see tähendab, vaesest rikkaks ja mõjukaks – saavad pahatihti need, kes käituvad nagu kurjategijad, kes lähevad üle laipade, kes on oma moraalselt palgelt viimastest viimased, aga määravad miljardite inimeste saatust, saates nad sõdadesse või sidudes nad orjadena tunnipalga keti külge.

Ega siis midagi, olgem kahjurõõmsad ja lootkem, et ükskord taevariigis saab olema jälle vastupidi! ... Sest meie ise oleme ju ikka need õiged mehed, eks ole! Oleme ju...! Või...? Aamen.